

Forskydning i Hovedtanken, som vi i Øjeblikket have fundet nødvendig. Jeg vil gerne søge at fremkalde en Udtalelse fra Ministerpladsen om, at Ministeren, naar Forslaget bliver vedtaget med Folketingets Ændringer, da lige over for Ulykkesforsikringsselskaberne vil benytte sig af den Bestemmelse, der findes i § 7, saaledes at Ministeren betragter Selskaberne som stedlige eller fagmæssige, saa snævert begrænsede, at de efter Ministerens Skøn kun ere af ringe Betydning. Der kunde maaske ellers fremkomme Konflikttilfælde, og det forekommer mig, at en Udtalelse af den ærede Minister vilde klare den Maade, hvorpaa Ministeren opfatter vedkommende Bestemmelse i § 7. Idet jeg i Korthed indstiller Ændringerne til Tingets Godkendelse, skal jeg kun udtale en Tak til Bureauet og Trykkeriet, fordi de ogsaa i denne Sag have arbejdet paa deres bekendte ekspeditte Maade.

Neergaard: Den ærede Ordfører har Ret i, at det gælder om at skynde sig, idet jeg ser, at Sagen er sat til eneste Behandling paa Dagsordenen i Landstingets Møde Kl. 2. Der er derfor aabenbart ikke Tid til lange Taler, og det er maaske ogsaa ganske overflødig, da saavel Flertallet som Mindretallet har haft Lejlighed til at udtale sig i Betænkningen. Den Grund, som Mindretallet har haft til at modsætte sig det af Flertallet fremsatte ny Lovforslag, er ikke den, at vi tro, det vil gøre positiv Skade, men paa den anden Side er der jo, som ogsaa Flertallet maa indrømme, ikke det mindste i Vejen for, at selv de mest upaalidelige Svindelforetagender efter Flertalsforslagets Vedtagelse kunne fortsætte deres Virksomhed og lokke Penge ud af Folks Lommer, uden at der fra Autoriteternes Side kan gøres noget som helst derimod. Man henviser til Pressen og til den Betydning, som den offentlige Kritik skulde have, men den offentlige Kritik er ikke noget nyt over for disse Svindelforetagender; den er søgt mangfoldige Gange, ogsaa i den Del af Pressen — og det maa jeg nævne med særlig Anerkendelse —, hvis Virksomhed det er at bringe Oplysning til de mindst bemidlede Samfundsklasser. Særlig den Presse, der læses af Arbejderne, er med paaskønnelsesværdig Iver gaaet i Ilden mod Svindelforetagender paa Forsikringens Omraade, men lige meget har det nyttet; Svindelforetagenderne vedblive at narre Folk for Hundreder tusinder. Det har altsaa tilstrækkelig vist sig, at den offentlige

Kritik ikke kan gøre Sagen klar, og over for denne, som det maa indrømmes, rene og klare Svindel, maa der en kraftigere og mere virksomhedsfuld Indgriben til. Efter det store Livsforsikringsforslag, som den højtærede Indenrigsminister har indbragt i Landstinget, er der givet Forsikringsinspektøren Myndighed til at standse slige Selskaber efter bestemte Regler, men det, hvorom der her er Tale, er en Nødlov. Her kan man ikke komme ind paa detaljerede Regler som i den anden Lov, her maa man være langt mere summarisk og langt mere ufuldkommen, og derfor har man sat et eneste Kriterium, og det er, at Selskaberne skulde stille det forlangte Depositum. Jeg er aldeles ude af Stand til at fatte, at der skulde kunne gives noget Selskab, der ledes af Personer med den tilstrækkelige Kredit, som man maa forlange, og Selskaber, der i det hele ere saaledes funderede, finansielt og teknisk, at de have Lov til offentlig at forsøge at faa Folk til at betrod dem deres Penge i Hundreder tusindevis, Penge, som disse Folks efterladte først ville faa om 30, 40 eller 50 Aar, uden at de ere i Stand til at egne Midler eller ved Laan at stille det forlangte Depositum af 50,000 Kr., naar det er et gensidigt Selskab, og af 100,000 Kr., naar det er et Aktieselskab. Jeg tror ikke, man skal kunne paa vise et eneste Eksempel paa, at et saadant solidt og levedygtigt Selskab ikke kan stille et saadant Depositum. Derfor har Mindretallet ment, at Tanken i Landstingets Forslag er anbefalelsesværdig, det vil kort og godt spørre af for disse Svindelskassers Virksomhed. Det vil spare den ubemidlede Befolkning her i Landet for unødvendige Udgifter af Hundrede Tusinder og vil hindre den Mistillid til den solide Livsforsikringsvirksomhed, som altid er en Følge af usolide og slet ledede Foretagender. Publikum er ude af Stand til at skelne mellem det væsentlige og det uvæsentlige. Naar et Selskab, der kalder sig Livsforsikringsselskab, gaar fallit, bliver dette benyttet til at udsaa Mistillid til hele denne Institution. At der i øvrigt kan være mange Ufuldkommenheder ved Landstingets Forslag, skal jeg for øvrigt indrømme, og hvis Flertallet havde villet arbejde paa Landstingsforslagets Grundlag, vilde jeg gerne have været med til at stille Ændringsforslag, navnlig i Retning af det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører fremdrog, nemlig om Selskabernes Ret til vedblivende at holde de allerede tegnede Forsikringer i Kraft. I Praksis kan jeg nu